

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 449/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 28Nt/51/2020 z 21. októbra 2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/14/2024 z 3. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 50 ods. 6 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu sp. zn. 28Nt/51/2020 z 21. októbra 2024 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 3Tos/14/2024 z 3. júla 2025.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti a z obsahu súdneho spisu ústavného súdu vo veci sp. zn. II. ÚS 338/2025 vyplýva, že sťažovateľ podal návrh na obnovu konania v jeho právoplatne skončenej trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 5T/33/2008, kde bol odsúdený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5T/33/2008 z 10. apríla 2014 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 6To/64/2014 z 2. apríla 2015 a bol uznaný vinným v bode 1 z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, 4 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, v bode 2 z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a v bodoch 3 a 4 z pokračujúceho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 sčasti dokonaného, sčasti (v bode 3) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006.

Okresný súd uznesením sp. zn. 28Nt/51/2020 z 21. októbra 2024 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol sťažovateľom podaný návrh na obnovu konania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 5T/33/2008 a krajský súd uznesením sp. zn. 3Tos/14/2024 z 3. júla 2025 zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 28Nt/51/2020 z 21. októbra 2024. Dôvodom zamietnutia sťažovateľom podaného návrhu na obnovu konania v jeho trestnej veci sp. zn. 5T/33/2008 bola oproti jeho námietkam vyplývajúcim z podanej ústavnej sťažnosti nemožnosť aplikácie priaznivejšej právnej úpravy Trestného zákona po jeho novelizácii zákonom č. 40/2024 Z. z. (posudzovanej ústavným súdom v jeho náleze sp. zn. PL. ÚS 3/2024), keďže zmena hmotnoprávnej úpravy Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala obnovu konania.

3. Sťažovateľ sa v podanej ústavnej sťažnosti domáha zrušenia uznesenia okresného súdu sp. zn. 28Nt/51/2020 z 21. októbra 2024 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 3Tos/14/2024 z 3. júla 2025 z dôvodu opomenutia ústavne konformnej aplikácie § 567 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku, ktorých aplikácia mala viesť k povoleniu obnovy konania v jeho právoplatne skončenej trestnej veci sp. zn. 5T/33/2008 a v konečnom dôsledku k zníženiu uloženého mu trestu 4 rokov odňatia slobody nepodmienečne na 1,5 roka odňatia slobody, pričom túto výšku trestu už vykonal, v dôsledku čoho by mal byť prepustený na slobodu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

8. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú

osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

10. Ústavný súd preskúmaním podmienok konania zistil, že sťažovateľ nie je zastúpený právnym zástupcom (podmienka konania podľa § 34 ods. 1 v spojení s § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a nepožiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a preto ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

Obiter dictum

11. Nad rámec uvedeného v rámci doplnkovej právnej informácie o sťažovateľom uplatnenom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vo vzťahu k postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 28Nt/51/2020 rozhoduje ústavný súd v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 338/2025, čím je tak vylúčený postup ústavného súdu v tomto konaní z dôvodu prekážky litispendencie [§ 55 písm. b) zákona o ústavnom súde] s konzekvenciami podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

12. Vo vzťahu k sťažovateľom uplatnenému porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd konštatuje, že sa toto ustanovenie nevzťahuje na konanie o povolení obnovy konania (Kulnev proti Rusku z 18. 3. 2010, sťažnosť č. 7169/04, Rudan proti Chorvátsku z 13. 9. 2001, sťažnosť č. 45943/99, I. ÚS 5/02, IV. ÚS 382/09, IV. ÚS 287/2010, IV. ÚS 117/2011, IV. ÚS 407/2018, IV. ÚS 578/2020, IV. ÚS 11/2021).

13. V konaní o povolenie obnovy konania (*iudicium rescindens*) podľa Trestného poriadku príslušný všeobecný súd nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, než ktoré bolo skôr vydané. Rovnako tak nie je účelom konania o povolenie obnovy konania posudzovať vinu odsúdeného (III. ÚS 406/2014, II. ÚS 111/2015, IV. ÚS 282/2025).

14. Z hľadiska námietky týkajúcej sa § 567 ods. 1 Trestného poriadku ide o prechodné ustanovenie tohto zákona s účinnosťou od 1. januára 2006 týkajúce sa zmeny procesnej úpravy k tomuto momentu bez možného presahu do neskorších zmien tohto zákona, teda aj aktuálnej zmeny

v roku 2024, ktorú má na mysli sťažovateľ, pričom ani pri dotknutej novelizácii nedošlo k procesnej zmene využiteľnej pre sťažovateľa (evidentne si ju mýli, resp. stotožňuje s hmotnoprávnym posúdením podľa čl. 50 ods. 6 ústavy, resp. § 2 ods. 1 Trestného zákona, pričom označená úprava má trvalé účinky).

15. Vo vzťahu k sťažovateľom namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 50 ods. 6 ústavy ústavný súd konštatuje, že právny názor konajúcich súdov o tom, že zmena hmotnoprávnej úpravy, v danom prípade Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 (zákon č. 40/2024 Z. z.) nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala obnovu konania, keďže aplikácia pre páchatel'a priaznivejšej právnej úpravy (§ 2 ods. 1 Trestného zákona, čl. 50 ods. 6 ústavy) je možná len do právoplatného skončenia trestnej veci, zodpovedá ustálenej rozhodovacej praxi ako všeobecných súdov, tak aj ústavného súdu. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku je len tzv. derogačný nález ústavného súdu, keď je autoritatívne konštatovaný nesúlad hmotnoprávných predpisov, podľa ktorých sa rozhodlo v už právoplatne skončenej trestnej veci dotknutej osoby (ako to bolo napr. pri ukladaní výšky trestu odňatia slobody podľa asperačnej zásady posúdenej ako ústavnokonformnej nálezom ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011, v dôsledku ktorého došlo k strate účinnosti príslušnej časti Trestného zákona). Obnova konania v prípade rozhodnutia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy je pritom prípustná len vtedy, ak bolo takým rozhodnutím ústavného súdu pokryté výlučne alebo aj ustanovenie (ustanovenia), ktoré viedlo k odsúdeniu páchatel'a (obdobne § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Zmena Trestného zákona v rámci bežného legislatívneho procesu (nie na základe derogačného nálezu) teda nie je na obnovu konania použiteľná bez ohľadu na okolnosť, že je pre páchatel'a priaznivá, ak je jeho odsúdenie už v čase jej vykonania (nadobudnutia účinnosti) právoplatné (v opačnom prípade sa aplikačne použije na prvotné meritórne rozhodovanie).

16. V dôsledku uvedených skutočností sú im oponujúce námietky ústavnej sťažnosti zjavne neopodstatnené, a to v obsahovom kontexte § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu